

„Страх од књиге“, Сузана Тамаро

Био један дечак Леополд и живео је у граду. Леополд је за сваки рођендан желео тркачке патике, али је увек добијао само књиге, а он је мрзео читање. Мама и тата су га одвели код психолога и он је рекао да Леополд има дијагнозу „страх од књиге“ и да треба да смањи играње видео-игара и употребу телефона. Преписали су му читање двеста, триста грама слова сваки дан. Леополд је сањао ноћне море. Тата му је сваки дан повећавао читање за један или два килограма. Леополда је болела глава и није могао више да издржи. Одлучио је да побегне од куће и отишао је у неку робну кућу где је лутао неко време, па се упутио у парк. Био је гладан и тражио је шта ће појести. Ту је наишао на једног слепог старца који му је испричао једну врло лепу и тужну причу о томе како је остао без вида. Рекао је да му је једино жао што није успео да заврши књигу коју је читао. Он је, у ствари, Леополду помогао да победи „страх од књиге“. Помогла му је и продавачица, али како нећу да вам кажем. Рећи ћу само да је приметила нешто што његови родитељи нису и од тада је Леополд прочитао многе књиге.

Препоручила бих вам књигу Сузане Тамаро „Страх од књиге“ ако не волите читање и ако вам је тешко, али и ако сте мама и тата детету које не воли да чита.